

Știința tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

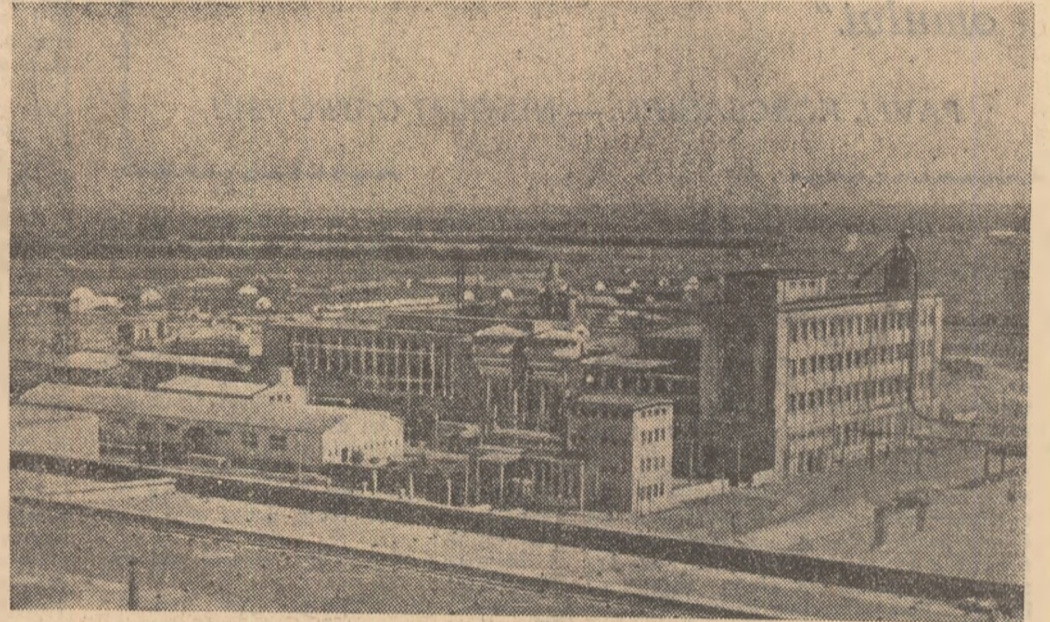
Anul XVIII, seria II nr. 4203

4 PAGINI — 20 BANI

Duminică, 18 noiembrie 1962

ECONOMII PRIN INOVAȚII

BAIA MARE (de la corespondentul nostru). La Uzinele „Unio” din Satu Mare există peste 230 de inovatori. Aceștia studiază și rezolvă multe probleme legate de îmbunătățirea calității produselor, perfecționarea tehnologiei de fabricație, reducerea consumului de energie, reducerea pierderilor de materie primă și materiale auxiliare. Anul acesta s-au aplicat numeroase propuneri de inovatii. „Modificarea legăturilor hidraulice a mermilor basculante” permite reducerea lungimii tubului flexibil de cauciu, „Confectionarea unui dispozitiv de asamblare prin sudură a două piese simultan” etc. Sînt inovatii care au adus uzinei economii ce depășesc 1 milion lei.

Vedere parțială a întreprinderii pentru valorificarea stufului—Brăila

Foto: Prof. V. ORZA

Tezele sînt în toi (La Școala medie nr. 2 „V. Alecsandri” din Bacău).

Foto: V. BOGDĂNEȚ

Pe înțelesul cursanților

„Exemple pe care le cunoașteți”

La gospodăria agricolă colectivă „7 Noiembrie” din Călești s-au deschis cursurile învățămîntului agrozootehnic de masă de trei ani. La această lecție da deschidere au fost prezenți foști cursanți înscriși la cele două cercuri agrozootehnice și la cercurile zootehnice; nu lipsit nimeni. Cu zece zile înainte și apoi în ziua stabilită, organizația de bază U.T.M. a făcut mobilizarea tuturor tinerilor înscriși.

Referindu-se la necesitatea ca fiecare colectiv să-și îmbogățească bagajul cunoștințelor profesionale, să cunoască bine și să aplice învățămîntele științei agricole înaintele, tovarășul Toma Cordoș, președintele Consiliului agricol al orașului Brașov, a prezentat o serie de exemple concrete din gospodăria colectivă.

Referindu-se la necesitatea ca fiecare colectiv să-și îmbogățească bagajul cunoștințelor profesionale, să cunoască bine și să aplice învățămîntele științei agricole înaintele, tovarășul Toma Cordoș, președintele Consiliului agricol al orașului Brașov, a prezentat o serie de exemple concrete din gospodăria colectivă.

este faptul că marea gospodărie agricolă socialistă oferă posibilitatea valorificării superioare a tuturor resurselor materiale locale, oferă posibilitatea folosirii rașionale, productive, a forțelor de muncă. Pe baza studierii atente a acestora se pot întocmi planuri de perspectivă realiste, științifice, prin îndeplinirea cărora puterea economică a gospodăriei colective va crește neîncetat.

LA ÎNVĂȚĂMÎNTUL AGROZOOOTEHNIC DE TREI ANI

Referindu-se la necesitatea ca fiecare colectiv să-și îmbogățească bagajul cunoștințelor profesionale, să cunoască bine și să aplice învățămîntele științei agricole înaintele, tovarășul Toma Cordoș, președintele Consiliului agricol al orașului Brașov, a prezentat o serie de exemple concrete din gospodăria colectivă.

Referindu-se la necesitatea ca fiecare colectiv să-și îmbogățească bagajul cunoștințelor profesionale, să cunoască bine și să aplice învățămîntele științei agricole înaintele, tovarășul Toma Cordoș, președintele Consiliului agricol al orașului Brașov, a prezentat o serie de exemple concrete din gospodăria colectivă.

Referindu-se la necesitatea ca fiecare colectiv să-și îmbogățească bagajul cunoștințelor profesionale, să cunoască bine și să aplice învățămîntele științei agricole înaintele, tovarășul Toma Cordoș, președintele Consiliului agricol al orașului Brașov, a prezentat o serie de exemple concrete din gospodăria colectivă.

Referindu-se la necesitatea ca fiecare colectiv să-și îmbogățească bagajul cunoștințelor profesionale, să cunoască bine și să aplice învățămîntele științei agricole înaintele, tovarășul Toma Cordoș, președintele Consiliului agricol al orașului Brașov, a prezentat o serie de exemple concrete din gospodăria colectivă.

N. BARBU

(Continuare în pag. a II-a)

FRUNTAȘII mindrii uzinei

Mindria uzinei o reprezintă frunțașii — muncitorii, inginerii sau tehnicienii, oamenii care, zi de zi, sînt în primele rînduri ale bătăliei pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de producție. Obiectivul fotografic a înregistrat, în imaginile de față, portretele a 4 dintre tinerii cei mai buni, frunțași de la întreprinderea „Infrățirea” din Oradea.

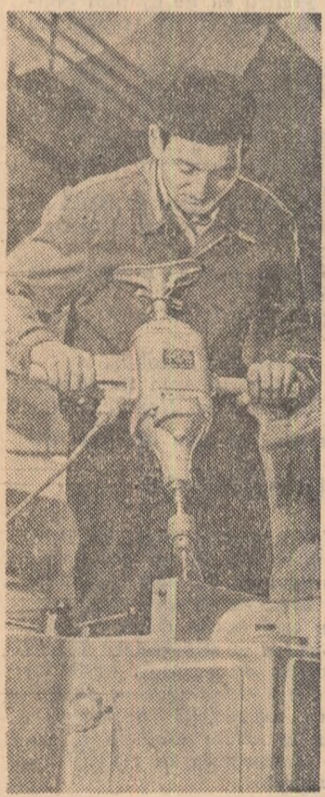
„Iată-l pe cel din fotografia cu nr. 1. Se numește Ioan Matîș și este de profesie furnizor. În întreaga secție el este cunoscut pentru înalta sa calificare, pentru modul în care își organizează locul de muncă. L-au primit de curînd în rîndurile candidaților de partid.

„Ioan Luca, lăcătuș montor de mare specializare. (fotografia a 2-a). Ceea ce îl remarcă este marea sa grijă pentru calitatea produselor, pentru executarea promptă și în cele mai bune condiții a tuturor indicațiilor tehnice.

„În realizarea produselor care duc faima Uzinei, „Infrățirea” — în țară sau peste hotare — se înscrie și munca finierii desenatoare Eva Dalloș, de la serviciul tehnic. Fiecare cotă, fiecare indicație tehnologică e notată și trasată de ea corect, iar proiectele sînt trimise totdeauna la timp muncitorilor.

„Și iată că primele elemente ale viitoarelor mașini sînt gata. Atunci intervine în acțiune, în mod necesar, ochiul atent, experimentat al controlorului de calitate. Pregătirea și răspunderea cu care îndeplinește această îndatorire tînărul controlor Emeric Cserhio merită toată lauda.

Foto: N. STELORIAN

La I.M. Roman se montează în serie mașini pentru industria forestieră. Unul dintre frunțași de aici este montorul Vasile Brăscu. Avind o calificare înaltă el execută mai multe operații. Iată-l minuidn cu atenție o mașină de găurit electrică

Foto: AGERPRES

Toate forțele pentru executarea ogoarelor de toamnă

Arăturile de toamnă și fertilizarea terenurilor pentru însămînțările de primăvară continuă în întreaga țară. În desfășurarea acestor lucrări cele mai bune rezultate au fost obținute în regiunile Galați și București. După recoltările și însămînțările de toamnă, folosind din plin mijloacele mecanizate, unitățile agricole socialiste din aceste regiuni au făcut arături pe 90 la sută din terenurile prevăzute. De asemenea, în multe raioane din

celelalte regiuni și îndeosebi din Dobrogea, Oltenia, Banat și Bacău au fost arate mari suprafețe.

În întreaga țară, după cum reiese din datele primite de Consiliul superior al agriculturii, au fost arate 65 la sută din terenurile planificate. În același timp au fost încorporate în sol însemnate cantități de îngrășăminte.

În regiunile Maramureș, Mureș-Autonomă, Maghiară, Brașov, Hunedoara și Crișana,

arăturile sînt rămase mai în urmă. În toate regiunile sînt posibilități pentru intensificarea executării ogoarelor de toamnă. Condițiile de lucru în cîmp sînt încă bune, iar mijloacele mecanizate pot fi acum concentrate în întregime la arături. Această lucrare de bază pentru asigurarea unor recolte bune în anul viitor trebuie să fie terminată în cel mai scurt timp pe toate terenurile prevăzute.

(Agerpres)

VIITORUL INCEPE AZI

DIALOGURI PE TEMA IDEALULUI

MAI PRESUS DE ORICE

A și privit vreo dată într-un caleidoscop? Cu siguranță că în anii copilăriei, ori poate mai tîrziu, vi s-a întîmplat una ca asta. Caleidoscopul! Știi, tubul acela triunghiular, în interiorul căruia se găseau mai multe oglinzi, așezate în așa fel încît pietricelele colorate dintre ele formau diferite desene simetrice. E un ochian magic, cu un joc ușor, care place: n-ai decît să răsucești puțin tubul și pe loc pietricelele roșii, albastre, galbene, cafenii, se mișcă, se răstoarnă altcum-

va, formînd mereu, la vola întîmplării, altă și altă rozetă colorată.

Dealungul zilelor, anilor, deceniilor existența omului acumulează miliarde de fapte și atitudini, atât de diverse cum numai viața le poate născoci. La prima vedere și aici totul se înlănuie și se îmbrînă ca într-un caleidoscop: la întîmplare. Nimic mai neadverat! În existența omenească intervine idealul nostru de viață. El este ceea ce organizează într-un tot explicit și faptele noastre, și atitudinile noastre, în cele mai diverse împrejurări. Idealul, asemenea unui controlor de calitate, dă viza de trecere felului în care ne petrecem ziua de azi. Și tot idealul, asemenea unui arhitect proiectant, desenează contururile viitorului nostru. Mulțumită idealului, ne coordonăm acțiunile, ne egalăm eforturile și înaintăm ritmic pe un drum trasat de noi înșine. Căci luciditatea deplină și romantismul înflăcărat, simțul realist al măsurii și zborul înalt al fantaziei se îmbrînă armonios în definierea

noțiunii de ideal, ca fel suprem al vieții noastre.

Să precizăm însă: această minunată capacitate omenească s-a verificat pe deplin abia în momentul istoric care a condamnat definitiv orînduirile bazate pe exploatarea omului de către om. Pînă atunci era privirea sîrășită și profundă a înăzuirii spre împlinire, i se opunea societatea net ostilă, ucigătoare de visuri. Sclavului, iobagului, proletarului, imensa închisoare în care își duceau zilele nu le-a cerut niciodată altceva decît muncă și supunere; nu le-a oferit niciodată altceva decît elemente care, peteculîndu-le supunerea, să ducă la intensificarea muncii. Orice obiectiv major — libertate, echitate socială, însușirea adevărurilor științei — era privit cu un atențat la temelile societății și sancționat ca atare cu cea mai mare asprime. Crucificarea gladiatorilor lui Spartacus, tronul și coroana de foc cu care a fost martirizat Gheorghe Doja sau tragerea pe roată a lui Horia, împuscarea muncitorilor în masacrele la care

pretutindeni a recurs burghezia în ultimul veac, fără număr sînt mărturiile despre încercările impilatorilor de a asatina idealurile progresiste o dată cu aceia care le purtau. Erau reușite vremelnice. Ogașii nu puteau să se felicite multă vreme: un nou val de lupă revoluționară înscris pe flămurile sale felurile celor căzuți — și ceva nou pe deasupra.

Iar cînd în frunța clasei celei mai strîns legate de ideea progresului — clasa muncitoare — a apărut și s-a organizat detașamentul său de avangardă cel mai conștient de sarcinile maxime și minimale ale luptei, de strategia și tactica necesară victoriei — partidul comunistilor — în istoria dramaticilor înclăștrări ale luptei de clasă a apărut elementul hotărîtor. Pentru cei însufleșiți de marea cauză a lui Marx, Engels, Lenin, pentru luptătorii care în fiecare an și în fiecare zi înfruntau în acțiune

ȘTEFAN IUREȘ

(Continuare în pag. 2-3)

Cititi

Pag. a IV-a:

- Eroism — Corespondență telefonică din Moscova.
- INSEMĂNĂRI
 - De la un anunț...
 - Grandomania statistică
 - Un „mic dar” pentru Edda.

WIT TORUL

DIALOGURI PE

„Nimic nu-i mai scump pentru om decât viața. N-o trăiește decât o singură dată și trebuie s-o trăiască astfel, încât să nu-i pară rău că a trăit, să nu aibă a-și reproșa un trecut meschin și rușinos, astfel ca în fața morții să poată spune: toată viața și toate puterile mi le-am închinat celui mai minunat lucru din lume - lupta pentru eliberarea omului.“

PAVEL KORCEAGHIN — NIKOLAI OSTROVSKI

(Urmare din pag. 1-a)

ideile nemuritoare ale marilor dascăli, oricât de grele aveau să mai fie jertfele, izbândă clasei muncitoare era neîndoielnică. Ideala lor? Să aducă un asemenea aport luptei pentru răsturnarea orânduirii burgheze, încât să fie demni, ulterioară și se număra printre constructorii societății socialiste. Omul cu idei... Moartea: (zâmbind): Strănic! În viață, spui? Ce viață ai mai avut și tu? Lasă-ți stiu eu. Foame. Frig. Bătăi. Umiliți. Viață amară de ucenic lăcătuș... Moartea: ...În România de azi. Exact. În țara unde domnesc comisarii regal, bancherii și moșierii. Unde domnește tu. Azi. Dar mine? Viața, aceea care o să fie mine? Moartea: (sec): N-o cunosc. Nu mă interesează. Moartea: (cu ochi strălucitori, imens): Dar eu o cunosc! Pe mine mă interesează! Încă înainte de a intra în U.T.C. mă interesa. Dar acum o văd. Măcar în liniile ei mari, dar o văd. E tot ce poate fi mai frumos pe pământ. Libertate, muncă în lumină, bucurie, în fiecare zi, mai multă și mai intensă bucurie tinerete cu aripi uriașe... Moartea: Nu mai am timp. Dacă nu cobori imediat... Moartea: Nu mă intrerupe! Chiar aici, pe unde calci tu azi, moarte, stii ce-o să fie peste 20-30 ani? Văd foarte clar: flori. O mulțime de bujori aprinși, parfumaiți... Moartea: Flori? Înseamnă că n-o să mai fie uzină. Moartea: (zâmbind): Ba da, tocmai. Un covor de flori în curtea uzinei. Moartea: Nu cred. Moartea: Eu însă știu. Mai stii că pe aici, pe unde-ți ciocnești orbitul oasele uscate, o să răsună atunci muzica. Să nu-mi spui că n-o să fie uzină pe aici. Va fi uzină. Muzica va răsună în toate uzinele noastre, tocmai pentru că vor fi ale noastre. Moartea: Să zicem. Ei și? Tot n-ai s-o mai auzi. Moartea: O vor auzi cei care se nasc acum și mai târziu. Moartea: Dar tu nu! Ultimul sunet pe care ai să-l auzi va fi salva jandarmilor. Moartea: Mi-ți. Ultimul lucru pe care am să-l aud va fi glasul acestui sirene pe care mi-a incredințat-o Partidul Comunist din România. Glasul luptei noastre. Moartea: Așa? Bine, vom vedea îndată. (Cu glasul colonelului Hotineanu): Foc! (Roată continuă să tragă strelna. Strigății ei acoperă gloanțele. Văzietul sirenei răsună mereu, amplu, colșoșitor, trece prin anii fierbinți, trece peste mările prag a lui August 1944, apoi încetul cu încetul își îndulcește timbrul și, fără nădăd clipă de întrerupere, devine, treptat-treptat, muzică) Moartea: Ha! Te pomenești că și stelele! Moartea: (pe gânduri): Da, tot ce se poate. Moartea: Uită-te la mine. Ce tinăr

știi! Prea tinăr. De ce tovarășii tăi te aruncă în brațele mele? Încă nici n-ai apucat să trăiești. Moartea: Am apucat să cred în ceva. Moartea: În ce? Moartea: În viață. Moartea: (zâmbind): Strănic! În viață, spui? Ce viață ai mai avut și tu? Lasă-ți stiu eu. Foame. Frig. Bătăi. Umiliți. Viață amară de ucenic lăcătuș... Moartea: ...În România de azi. Exact. În țara unde domnesc comisarii regal, bancherii și moșierii. Unde domnește tu. Azi. Dar mine? Viața, aceea care o să fie mine? Moartea: (sec): N-o cunosc. Nu mă interesează. Moartea: (cu ochi strălucitori, imens): Dar eu o cunosc! Pe mine mă interesează! Încă înainte de a intra în U.T.C. mă interesa. Dar acum o văd. Măcar în liniile ei mari, dar o văd. E tot ce poate fi mai frumos pe pământ. Libertate, muncă în lumină, bucurie, în fiecare zi, mai multă și mai intensă bucurie tinerete cu aripi uriașe... Moartea: Nu mai am timp. Dacă nu cobori imediat... Moartea: Nu mă intrerupe! Chiar aici, pe unde calci tu azi, moarte, stii ce-o să fie peste 20-30 ani? Văd foarte clar: flori. O mulțime de bujori aprinși, parfumaiți... Moartea: Flori? Înseamnă că n-o să mai fie uzină. Moartea: (zâmbind): Ba da, tocmai. Un covor de flori în curtea uzinei. Moartea: Nu cred. Moartea: Eu însă știu. Mai stii că pe aici, pe unde-ți ciocnești orbitul oasele uscate, o să răsună atunci muzica. Să nu-mi spui că n-o să fie uzină pe aici. Va fi uzină. Muzica va răsună în toate uzinele noastre, tocmai pentru că vor fi ale noastre. Moartea: Să zicem. Ei și? Tot n-ai s-o mai auzi. Moartea: O vor auzi cei care se nasc acum și mai târziu. Moartea: Dar tu nu! Ultimul sunet pe care ai să-l auzi va fi salva jandarmilor. Moartea: Mi-ți. Ultimul lucru pe care am să-l aud va fi glasul acestui sirene pe care mi-a incredințat-o Partidul Comunist din România. Glasul luptei noastre. Moartea: Așa? Bine, vom vedea îndată. (Cu glasul colonelului Hotineanu): Foc! (Roată continuă să tragă strelna. Strigății ei acoperă gloanțele. Văzietul sirenei răsună mereu, amplu, colșoșitor, trece prin anii fierbinți, trece peste mările prag a lui August 1944, apoi încetul cu încetul își îndulcește timbrul și, fără nădăd clipă de întrerupere, devine, treptat-treptat, muzică) Moartea: Ha! Te pomenești că și stelele! Moartea: (pe gânduri): Da, tot ce se poate. Moartea: Uită-te la mine. Ce tinăr

nobilatoare. Dar progresul individual spre înfăptuirea năzuințelor nu sînt uniforme, nu sînt egale mecanic, ritmul lor diferă de la un om la altul, de la un tinăr la altul. Unul își învinge mai repede și mai hotărît forțele de inerție, celălalt mai lent și anevoie. Unul știe de la început și cu precizie ce vrea, își subordonează toate acțiunile zilnice scopului suprem; celălalt caută vreme îndelungată, i se pare că a găsit, bișbie, se lăsează de praguri, renunță, o ia de la capăt. Ba, poate, deși amîndoi tinerii sînt cam de aceeași vîrstă, pe cînd primul și-a formulat solemn angajamentul lăuntric de mare gravitate, hotărît să-l respecte totdeauna și orice s-ar întimpla, al doilea, copilăros încă, își înalță felurile ca pe niște zmeze de hirtie în bătaia tuturor vînturilor (ciestește: capriciilor) încolo și înapoi, planat sau de-a berbeleacul, cum se nimereste. Iar timpul trece obiectiv pentru amîndoi, așteptînd de la amîndoi roadele, împlinirea jăgăduirilor.

Gheorghie Popa este mai mare decât Mirocea Tiplea cu mai puțin de doi ani. Sînt amîndoi pricepuți în meseria lor de strungari în sectorul prelucrător mecanic al Uzinelor „Timpuiri Noi”; amîndoi sînt inteligenți și au trăsături atrăgătoare; amîndoi sînt utemiști. În plus Gheorghie Popa mai este candidatul de partid, în plus mai îndeplinește diferite munci obștești de răspundere în uzină, în plus mai este elev la seral în clasa a X-a.

Dar ascendentul său principal asupra celuilalt începe într-un singur cubit cuprinzător: maturitatea. Pentru Tiplea, cinci-sase zile absente de la uzină nu constituie nici o problemă de conștiință. Vedeți dumneavoastră, au fost zile cu cer senin, nici nu știți ce plăcut e să-ți iei bicicleta și să lucrezi, așa, pe asfaltul ca o gîndină, pe cînd razele soarelui se încurcă în spișele lăcătoarele. E foarte plăcut, într-adevăr, recunoaște și Popa, care are și el bicicleta și îl prețuiește însușirile, dar care înțelege să acorde distincțiilor timpul liber, nu timpul destinat producției. Pentru Popa, a nu avea nici un rebut în tot lungul anului 1962, a îndeplini repede și bine sarcinile de plan, a se strădui consecvent pentru ridicarea calificării sînt preocupări de prim rang, dictate de o concepție de viață, elemente componente ale unei linii de conduită, din timp și cu atenție elaborată. Grija lui Tiplea este însă alta: cum să amorteze criticile, prin ce terții să evite „frecușul” pe care delăsarea lui îl face inevitabil din partea lui Mărlău, șeful biroului de producție, a tovarășilor din organizația U.T.M., a grupurilor sindicale, a maistrului Nițu, a inginerului Barbu, a tuturor celor mîhniți și nemulțumiți de comportarea lui. Mai departe. Are Gheorghie Popa anumite frîmătări personale, lucruri care-l nemulțumesc cu privire la felul în care înaintează spre țelul propus? Da, are. El, Popa, se gîndește că din partea lui uzina n-a primit încă inițiativa cînt de cea mai însemnată, cabinetul tehnic l-a rămas încă necunoscut, la școală obține cel mai frecvent nota 8, mai rar 9, dar de ce nu frecvent 9 și desori 10?; de cîit estește, ce-l drept, cu plăcere și mult peste listele bibliografice; dar de ce încă atît de nesistematic, oarecum pe apucate? Ca să-și realizeze idealul său de tinăr muncitor educat de partid, cite „rezerve interne” așteptînd încă nefericite, în afară de aceasta simte că va trebui să intervină mai direct, mai activ și mai consecvent în viața colectivului de muncă, să lupte neapăsător, intranzigent, fără șfidei, pentru curățirea operului de zgură în acești băieți cu care lucrează umăr la umăr. Cum e oare cu puțință ca Tiplea să nu îi citească mîcar o singură carte de mai bine de un an, de cînd a terminat școala profesională? Uite că totuși e cu puțință. Și încă mai vrea, zice, să intre la seral „ca să devină om școlă”. Școala, adică, o să-l „oblighe” să se instruiască. Lectură exclusivă din obligație — ce prostie mai e și asta? Aici trebuie operate schimbări în conștiință, ea, și numai ea, să-și caute la Tiplea să deschidă cartea, ca să nu-l dea voie să lase o singură zi fără parcurserea citorua pagini. Iar pentru ca să ajungă acolo, trebuie să-l ajutăm pe Tiplea să înțeleagă rostul culturii de care vorbește atît de superficial. Anume să înțeleagă că l) cultura este o trăsătură de bază a omului în comunism 2) că noi doi avem 18 sau 20 de ani, așa că vom trăi cu siguranță în comunism cînd 3) cugetul va avea nevoie de aer și de căldură și de pe acum, în 1962, cînd, în poșida condițiilor create, renunță la binefacerile culturii, se automatizează sufletește și devine un nepuțincios, incapabil să înțeleagă viața.

După cum este lesne de observat, frîmătăria lui Gheorghie Popa include și probleme care în mod firesc ar fi trebuit să populeze universul spiritual al lui Tiplea. Un tovarăș aproape de aceeași vîrstă cu Popa dar care deocamdată înținde viitorului o joacă aproape goală. Un lucru este cert: Tiplea nu va fi lăsat singur. Zeci și sute de tineri ca Popa de la Uzina „Timpuiri noi” și de pretutindeni îi vor veni în ajutor lui Tiplea. Întreaga generație crescută sub soarele libertății va veghea ca idealul nostru mareț — desăvîrșirea socialismului, construirea comunismului — să-i corespundă și să-i stînjescă întru totul fiecare acțiune și fiecare rezultat, bilanțul zilnic al fiecărui tinăr muncitor, constructor al viitorului. Procesul a început de mult. Convingerile s-au cristalizat. Hotărîrile sînt definitive. Ele pot și își oricînd susținute, în fața oricui. Chiar și în confruntarea cu Ursuina, cu aceea care, încercînd să se strecoare în gîndul și fapta noastră, n-are firea idealul.

Desen de TIA FELTZ

buie să populeze universul spiritual al lui Tiplea. Un tovarăș aproape de aceeași vîrstă cu Popa dar care deocamdată înținde viitorului o joacă aproape goală. Un lucru este cert: Tiplea nu va fi lăsat singur. Zeci și sute de tineri ca Popa de la Uzina „Timpuiri noi” și de pretutindeni îi vor veni în ajutor lui Tiplea. Întreaga generație crescută sub soarele libertății va veghea ca idealul nostru mareț — desăvîrșirea socialismului, construirea comunismului — să-i corespundă și să-i stînjescă întru totul fiecare acțiune și fiecare rezultat, bilanțul zilnic al fiecărui tinăr muncitor, constructor al viitorului. Procesul a început de mult. Convingerile s-au cristalizat. Hotărîrile sînt definitive. Ele pot și își oricînd susținute, în fața oricui. Chiar și în confruntarea cu Ursuina, cu aceea care, încercînd să se strecoare în gîndul și fapta noastră, n-are firea idealul.

te învîț cum se dansează rock-ul, m-am arătat gata să te inițiez în poker, ți-am propus o mulțime de amuzamente. De ce n-ai încapat nimic din toate acestea în planificarea ta? Constructorul: Acesta-i adevărul: nu încep. Și nu pentru că ar fi prea mîrunt, dimpotrivă: pentru că sînt prea mîrunt. Fieacuri. Nu merită nici fărîmăturile timpului meu. Ursuina: (încercînd tonul ironic): Ia te uită, ia te uită... Dar care merită, mă rog, să fie luat în considerație de timpul dumitale cel ultra-pretios? Milostiveste-ți și spune-mi și mie: cam ce îți plăcea dimneata, pentru ani și ani de zile de aici înainte, în afară de zilnicele opt ore de lucru? Nu vrei? Desigur, nu mă scoțezi un partener demn pentru această discuție. Constructorul: (după o tăcere): Bine. Am să răspund provocării tale. Deși, firește, n-ai să înțelegi nimic. Ursuina: Mai știi? Încearcă. Constructorul: Un exemplu. Pentru că vreau să dau lumii pe care o ridicăm, energii multe, și mari, și pe timp îndelungat, îmi planific, de pildă, să fiu sănătos. E foarte important. Ursuina: (un hohot de ris imobil de stăpînit): Ha, ha, ha... să fii ce? he he he... de parcă sănătatea... hi hi hi... se planifică... ho ho ho... Constructorul: (cu dispreț neascuns): Ți-am spus eu că n-ai să înțelegi. Că nu ești în stare să înțelegi. Da, sănătatea e un punct în planificarea mea. Mi-am propus ca în sezonul acesta, și minimum douăzeci și cinci de ani de aici încolo, să fiu perfect sănătos. Dar pentru aceasta nu stau degeaba. Pentru aceasta am repartizat din timpul meu numărul potrivit de ore gimnasticii, plîmbărilor în ser curat, sporturilor care-mi sînt dragi, excursiilor mai îndelungate. Nu trece zi fără ca unul din aceste elemente să intre în bilanțul meu. Ursuina: A, așa... Constructorul: Dar ce credeați? Poate că nu ți se par condiții suficiente. A-tunci adaug; știu exact cînd, și unde, și cît se cuvine să beau, așa că nu mă vînt zări beat vreo dată; cunosc exact valoarea unei nopți de odihnă, așa că n-ai să mă aflu în zori, cu fața galbenă, răvășită, în fumul gros de țigară, răsucind în mîini niște cărți de joc soioase; ni-

me din tot ce mi-ai putea vîtămă să-năntatea nu are acces la mine. Nici prin intrarea principală, nici pe ușa de serviciu. Ursuina: (un căscaț): Mda... Dar trebuie că duci o viață tare searbădă. Păcat. Constructorul: Să nu îndrăznești, tu, să mă deplîngi! Toate plăcerile pe care ai putea tu să mi le oferi nu valorează la un loc cît cea mai mică dintre bucuriile mele. Fiecare concert pe care-l ascult, fiecare expoziție pe care o văd, fiecare spectacol la care asist — și sînt multe — fiecare reuniune ori seară de dans — și sînt minunate — mă întregește; pe cînd tu, orice ai face, m-ai sărăci. Îmi planific studiul. Propunîndu-mi să-mi lărgesc cît mai mult orizontul, am hotărît să întreprind sistematic călătoriile în istoria și filozofia popoarelor, în cultura și arta lor. Pentru aceasta învăț o limbă străină și mai tîrziu îmi voi mai însuși una; frecventez cursurile de literatură în muzică și în plastică; iar bibliotecă mea, după cum ai priceput să vezi, îmbogățindu-se mereu cere să amenajez noi rafturi. Cu un astfel de bagaj, mereu înnoit, sporit, vederea cu prietenii mei este o sărbătoare: cite lucruri noi de povestit! Cîte impresii de împărțit! Cîte probleme de elucidat împreună! Ce furtunoase ciocniri de idei, ce intense satisfacții spirituale din înfruntarea părerilor! Ursuina: Cum, mai ai vreme și pentru prieteni? Păi cînd? Constructorul: Totdeauna. Pentru că îmi seamănă. Pentru că nu ajutăm reciproc și la urcă și ei, treaptă cu treaptă. Ursuina: Urcă. Spre ce tot urcă? Constructorul: Spre idealul nostru de om. Așa cum ne vrem. Puternic. Multilateral. Cinstiți. Modesti Drepti. Ursuina: Am înțeles. Nici ei nu-s băieți de viață... Constructorul: Ba da. Dar de viață adevărată. Nu ceea ce îți închipul tu despre viață. Ursuina: Numai eu? O mulțime de băieți simpatici... Constructorul: ...vrei să spui „șmecheri”... Ursuina: ...și de fete zgolii... Constructorul: ...vrei să spui flustrătuțuri. Știu. Sînt cîțiva doar. Numai pentru

ROMANTICA LUCIDITATE

acă între cei căzuți odinioară și prezentul nostru se află interpusă pledica unei orînduirii monstruoase care, cu o personalitate amănă, Poporul muncitoresc pentru desăvîrșirea socialismului; în fiecare dintre cei care formează marea noastră familie, socialismul și-a imprimat însemnele în-

ncepe azi, adus prin strădăniile noastre colective, dar și idealurile către care năzuim s-au lărgit acoperind întregul orizont: comuna înflorire a societății și a personalității umane. Poporul muncitoresc pentru desăvîrșirea socialismului; în fiecare dintre cei care formează marea noastră familie, socialismul și-a imprimat însemnele în-

Solemnitatea înmînării unor decorații

Pentru activitate îndelungată și merite deosebite în creația literară și în domeniul muzicii, Consiliul de Stat al R. P. România a conferit „Ordinul Muncii” a II-a tovarășilor Frayno Zoltan, scriitor, cu prilejul împlinirii a 75 de ani de la nașterea sa, Gheciu Diamandi, compozitor, cu prilejul împlinirii a 70 de ani de la nașterea sa și Ion Hartulary Darcele, compozitor și dirijor, cu prilejul împlinirii a 75 de ani de la nașterea sa și a 50 de ani de activitate artistică. De asemenea, a fost distins cu Eleva Aura Elena din clasa I a Școlii de 8 ani nr. 7 Băneasa a găsit „cheia” rezultatelor bune la învățătură; să îi ațent la explicațiile învățătorului.

„Ordinul Muncii” clasa a II-a actorul Ion Niculescu Brună, pentru activitate îndelungată și merite deosebite în domeniul teatrului, cu prilejul împlinirii a 60 de ani de la nașterea sa și a 40 de ani de activitate artistică. Printre-un alt decret al Consiliului de Stat, cu prilejul împlinirii a 15 ani de activitate a Ansamblului de cîntec și dansuri al Consiliului Central al Sindicatelor, s-a conferit „Ordinul Muncii” clasa a III-a tovarășilor: Victor Popescu, Victor Comisel, Capsal Dumitrescu, Vladimir Litvin, Florian Parascan, Nichita Pop, Nicolae Satu și Constanta Corciș, iar „Medalia Muncii” altor 22 membri ai Ansamblului. La solemnitatea care a avut loc sîmbătă la amiază, la Pala-

tul Marii Adunări Naționale, au fost de față tovarășii: Avram Bucușiu, vicepreședintele al Consiliului de Stat, Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, Vasile Muvat, vicepreședintele al Consiliului Central al Sindicatelor, oameni de artă și cultură. Înmințind înalte distincții, tovarășul Avram Bucușiu a felicitat pe cei decorați în numele C.C. al P.M.R., Consiliului de Stat și guvernului R. P. Romînie, al tovarășului Gheorghie Gheorghiu-Dej personal, urîndu-le noi succese în activitatea de viitor. Au răspuns în numele celor decorați compozitorul Gheciu Diamandi și Vladimir Litvin, directorul Ansamblului de cîntec și dansuri al C.C.S. (Agerpres)

Pe înțelesul cursanților

(Urmare din pag. 1) făcută o bună selecție și o încredințare corespunzătoare cu repartizarea rașii, să se aplice o lărgăre rațională în funcția de grațierea corporală și de capacitatea de producție a fiecărui animal, asigurînd în fiecare rație cantitățile corespunzătoare de unități nutritive, albumină digestibilă, săruri minerale. Numai un bun cunoscător al meseriei, un îngrijitor mulgător care cunoaște bine recomandările științei zootehnice poate să folosească toate acestea. Și prin astfel de exemple vorbitori le-a demonstrat celor prezenți, care-l ascultau cu deosebită atenție, necesitatea de a învăța, de a frecventa cu regularitate cursurile învățămîntului agrozootehnic de trei ani, de a participa activ la demonstrațiile practice.

„Exemple pe care le cunoașteți”

(Urmare din pag. 1) nit și de calitate corespunzătoare. În acest an Petre Tabă, a schimbă mai toți șefii de echipă, a fluctuat în această a avut influență serioasă asupra producției. Ilustrată astfel cu exemple concrete din propria lor gospodărie, lecția a stîrnit un viitor interes în rîndul cursanților, care au pus numeroase întrebări, au dat exemple, au făcut propuneri cu privire la permanentizarea oamenilor în brigă și echipă. În aceeași seară s-a predat prima lecție la toate cele trei cursuri: două agrozootehnice și unul zootehnic, care cuprind aproape 200 de colectivități, dintre care 125 tineri.

Teatrul de operă și balet al R.P.R. RECITAL DE CANTO SI BALET — luni 19, ora 19,30; TRUBADURUL — marți 20, ora 19,30; FAUST — miercuri 21, ora 19,30; CAVALERIA RUSTICANĂ, PAIATE (spectacol televizat) — joi 22, ora 19,30; SIMFONIA FANTASTICĂ, SEHEREZADA, BOLERO — vineri 23, ora 19,30; TOSCA — sîmbătă 24, ora 19,30; SPARGĂTORUL DE NUCI — duminică 25, ora 11, RI-GOLETTO — duminică 25, ora 19,30. Teatrul de stat de operă ROSEMARIE — marți 20, joi 22, ora 19,30; ELIXIRUL DRAGOSTEI — miercuri 21, ora 19,30; PAGANINI (premieră) — vineri 23, ora 19,30; INTILNIRE CU DRAGOSTEA — sîmbătă 24, ora 19,30; VĂDUIVA — VESILĂ — duminică 25, ora 19,30; LYSISTRATA — duminică 25, ora 19,30. Teatrul național „I. L. Caragiale”, sala Comedia ORFELU ÎN INFERN — marți 20, vineri 23, ora 19,30; FEBRE — miercuri 21, sîmbătă 24, ora 19,30; REGELE LEAR — joi 22, ora 19,30; MACBETH — duminică 25, ora 10; VICLENILE LUI SCAPIN — duminică 25, ora 15; POVESTE DIN IRKUTSK — duminică 25, ora 19,30. Teatrul național „I. L. Caragiale”, sala Studio SICALIANA — marți 20, vineri 23, ora 19,30, duminică 25, ora 10; MASINA DE SCRIS — miercuri 21, sîmbătă 24, ora 19,30, duminică 25, ora 15; BOLNAVUL ÎNCHIPUIT — joi 22, ora 19,30; FIECIBEL — duminică 25, ora 19,30. Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” CUM VA PLĂCE — marți 20, joi 22, ora 19,30; MENAJERIA DE STICLĂ — miercuri 21, ora 19,30, duminică 25, ora 15; SFINTA IOANA — vineri 23, ora 19,30, duminică 25, ora 10; MAMOU-

Unde mergem?

Programul spectacolelor de la 19 la 25 noiembrie. SICALIANA — marți 20, vineri 23, ora 19,30, duminică 25, ora 10; MASINA DE SCRIS — miercuri 21, sîmbătă 24, ora 19,30, duminică 25, ora 15; SFINTA IOANA — vineri 23, ora 19,30, duminică 25, ora 10; MAMOU-

RET — sîmbătă 24, ora 19,30; COSTACHE SI VIATA INTERIOARA — duminică 25, ora 19,30. Studioul „Lucia Sturdza Bulandra” COSTACHE SI VIATA INTERIOARA — marți 20, ora 19,30; FOTBAL — miercuri 21, duminică 25, ora 19,30; TACHE, IANKE SI CADRU — joi 22, sîmbătă 24, ora 19,30; CRED ÎN TINE — vineri 23, ora 19,30. Teatrul „C. I. Nottara”, sala Magheru 20 ANTONIU SI CLEOPATRA — luni 19, ora 19,30; ZIUA DE NASTERE A TEREZEI — miercuri 21, ora 19,30; STEAZUA POLARA —

Joi 22, duminică 25, ora 19,30; FRĂȚII KARAMAZOV — vineri 23, ora 19,30; AM FOST FIUL LUI — sîmbătă 24, ora 19,30; CIOCIROLIA — duminică 25, ora 19,30; PYGMALION — duminică 25, ora 19,30. Teatrul „C. I. Nottara”, sala Studio, bd. Magheru 20 SCANDALOASA LEGĂTURĂ DINTRE DOMNUL KETTLE SI DOAMNA MOON — luni 19, ora 20, duminică 25, ora 16; BĂIEȚII VESELI — miercuri 21, ora 20, duminică 25, ora 19,30; BUCĂȚĂREASA — joi 22, sîmbătă 24, ora 19,30. Teatrul de comedie, în sala Teatrului muncitoresc C.F.R. CELEBRUL 702 — luni 19, ora 19,30.

20; PATRU SUB UN ACOPERIS — vineri 23, duminică 25, ora 20. Teatrul muncitoresc C.F.R. BĂIAT BUN, DAR CU... LIPSURI — marți 20, ora 19,30, duminică 25, ora 10; HOTI SI VARDISTI — miercuri 21, ora 19,30; VECINI DE APARTAMENT — joi 22, ora 19,30; MARIA SA BĂRBĂTUL — vineri 23, ora 19,30; CORABIA CU UN SINGUR PASAGER — sîmbătă 24, ora 19,30; OAMENI SI UMBRE — duminică 25, ora 19,30. Teatrul de comedie, în sala Teatrului muncitoresc C.F.R. CELEBRUL 702 — luni 19, ora 19,30.

